
A színész (majdnem) ötven arca

[1]

[2]

[3]

[4]

"Kedves Laci!" - Így szólítod meg az egyik futó produkcióban színész kollégádat a színpadon, úgyhogy mikor ezekkel a szavakkal fordulok hozzád, a te hangod cseng a fülemben! Szóval, kedves Laci, utánanéztem, hogy az elmúlt 24 évben 48 darabban szerepeltél az egyetemi színházban! Ha tartod az évi rendes átlagot, A JESZ 25 éves jubileumára eléred az 50-et :-). Emlékszel még, hogy kezdődött a színészi pályafutásod és milyen körülmények között kerültél a JESZ színpadára?

A mohácsi gimiben a magyartanárom volt a színpadvezető, ott kezdődött. Aztán a '80-as években a hadseregben egy katonatársammal közösen rendezve csináltunk egy színpadi műsort, egy Brecht-egyveleget. Legtöbbször ezzel jártunk aztán versenyekre, fesztiválokra, és olyanokkal léptem egy színpadra, mint Lippai László vagy Pusztaszeri Kornél. '82-ben pedig már főiskolásként a Nyitott Színpadon (Harmadik Színház elődjében) játszottam együtt Mikuli Jánossal, aztán a Pécsi Kisszínházban, ahol volt az igazgató, ott már Tóth Andrással is. Így aztán, mikor '96-ban Tóth András Ernővel indítványozták, hogy legyen egyetemi színház, hívtak, és én örömmel csatlakoztam.

Nekem gimnazistaként óriási élmény volt látni az *Ibusárt*, még a Szántó Kovás János utcai pince-JESZ-ben, amiben te is játszottál. Mesélnél erről a korai időszakról?

Az első darabok tényleg nagyon emlékeztetések. A *Reszket a hold* például melynek premierjén maga Komár László énekelt, aztán a *Vizsgálat a rózsák ügyében*, aminek gyönyörű volt a nyelvezete és festményesek készítették a díszletét. Ez utóbbi emlékeztetés számomra azért is, mert az akkor 5 éves Kornél fiam, aki később szintén JESZ-es lett, az egyik előadás közben eldőlt a padon és elaludt. Az *Ibusárt* is nagyon szerettük. Ez kettőzött szereposztásban ment, és amelyik este nem a mi szereposztásunk lépett színpadra, mi voltunk a technikusok a háttérben. Én biztos, hogy jobban izgultam ezeken az estéken, mint a szereplők.

-

Említenél még néhány emlékezetes eladást a későbbi időszakból?

-

Mindegyik darab emlékezetes valami miatt. Az *Íphigeneia Auliszban* például a szokatlan környezet miatt. Itt nem volt nézőtér, a nézők is a színtéren helyezkedtek el. A *Mara halálában* pedig a technikus kulisszák előtt elhelyezett „erkélyen” kellett zenélnünk. Ez nekem azért is volt kihívás, mert nem tanultam semmilyen hangszeren, itt pedig kalimbán kellett „játszanom”. Nagyon megmaradt aztán a *Csongor és Tünde* első néhány előadása, amikor betegen léptem színpadra, és elég komoly kihívást jelentett elmondani az egyébként gyönyörű, de nehéz szöveget. Nostalgikus volt a *Pisti a vérzivatarban* is, legalábbis nekem és Jánosnak, mert ezt játszottuk már korábban a Harmadik Színházban is. Aztán, emlékszem az első találkozásomra az avant-garde-dal, ez volt Cocteau: *Az Eiffel torony násznépe*. Mellbevágó élmény volt. Akkor tudatlanként azt mondtam Andrásnak, hogy én nézőként ezt nem nézném meg, de a közönség aztán nagyon szerette!

-

Van olyan karakter, amit könnyen meg tudtál formálni mert közel áll hozzád – vagy épp mert nem áll közel?

-

A könnyedebb dolgok talán könnyebben mennek. A *Helyiség kalapácsa* fergeteges vígjáték volt, azt nagyon szerettem, de nem csak én, mindenki fürdőzött a szerepében. Aztán nagyon szerettem a már említett *Ibusárban* Vargányai Guszti szerepét, mert ott lehetett bunkónak és primitívnek lenni. De érdekes volt a *Pisti a vérzivatarban* is, ahol többféle karaktert kellett alakítani. Ha jó az előadás, akkor az ember élvezi a szerepét. Rossz előadásban a legjobb szerep sem ér sokat.

-

A civil életben 5 gyermek édesapja vagy és sokszor játszottál a JESZ színpadán is apafigurákat. Van olyan apa-karakter, ami közel áll hozzád?

-

Ilyet nem igazán tudok mondani, viszont az *Ármány és Szerelemben* egy zord apát kellett alakítanom. Ez a karakter azért volt ismerős, mert nekem hasonló, poroszosabb nevelést alkalmazó apám volt, így saját élményből tudtam meríteni a szerephez.

-

Van olyan színész kolléga, akivel különösen szívesen játszottál együtt és vannak közös emlékezetes pillanatok?

-

Sokan vannak. Ebben leginkább a „sok kicsi sokra megy” elv érvényesül, hisz akivel sokszor játszottam, azzal sok közös élményünk van. Pásztó Renivel, Hollósi Orsival például. Kedves színpadi emlékeim vannak többek között Tóth Andrással, Köles Ferivel, Domonyai Bandival, Juhász Matyival vagy a fiatalon elment Horváth Csabával és a szintén eltávozott Fekete Bandi bácsival. De azt hiszem a b?ség zavarával állok szemben a kérdésben. Az is érdekes egyébként, amikor valakivel együtt játszol, aztán rendez?ként találkozol vele. András mintha két teljesen más ember lenne a két szerepkörben. Aztán ilyen volt Kocsis Gerg?, akivel korábban szívesen játszottam, és 2017-ben felkértünk a *Medvevár* rendezésére. Rossz emlékeim nem nagyon vannak. Ha nincsenek surlódások, akkor jó együtt játszani, és ha jól megy a darab, akkor az emlékek is jók!

-

A közel negyed század alatt a JESZ jónéhány új nemzedékével találkozta. Hogy látod a mai egyetemistákat? Hogyan változott az egyetemi színház az id?k során?

-

Hullámmódon. Sok függ egy-egy id?szak társulatától. A munka viszont egyre profibb igény? és remélhet?leg színvonalú is lett. Az egyetemisták mindig friss energiákat képesek mozgósítani. Vannak többen is, akik aztán a színházi pályán maradtak. Aki alázattal ment fel a színpadra, annak biztosan sok örömet és sikert adott. Vannak persze akik csak egy darab erejéig tudták m?velni, de ez nem baj. Az els? „generációk” féltelenebbek voltak talán mint a mostaniak, utóbbiakkal ellenben hatékonyabban lehet dolgozni. Egyébként általában kritikusak, éles esz?ek és humorosak.

-

Köszönöm Laci, azt hiszem a visszatekintésedb?l elég sokszín? képet kaphattunk a JESZ-r?l! Kívánok neked és minden JESZ-es színésznek további élvezetes, jó szerepeket, a néz?nek pedig emlékezetes el?adásokat a jövőben is!

Radnai Éva művészeti titkár

Pécs, 2020. 03. 24.

Forrás webcím: https://jesz.pte.hu/szinesz_majdnem_otven_arca?theme=pte_main_jesz_pte_hu

Hivatkozások

[1] <https://jesz.pte.hu/sites/jesz.pte.hu/files/styles/large/public/kezembe.jpg?itok=g-kbcvDF> [2] <https://jesz.pte.hu/sites/jesz.pte.hu/files/styles/large/public/armany.jpg?itok=C5N4-DxX> [3] https://jesz.pte.hu/sites/jesz.pte.hu/files/styles/large/public/csongor.tudos_.jpg?itok=P5TBt-c7 [4] <https://jesz.pte.hu/sites/jesz.pte.hu/files/styles/large/public/fosveny.jpeg?itok=FiEOsKcF>